

som jeg har været med at stille, skal jeg strax erklære, at efter den Bemærkning, som er fremkommen fra den ærede Ordfører, nemlig at Udvalget selv har opsat Behandlingen af visse Poster, der slutte sig til Lovforslag, der i denne Session foreligge Thinget til Behandling, og at de først ved tredje Behandling ville komme til Afgjørelse for Finantslovens Vedkommende, vil jeg for mit Vedkommende ikke længer fastholde det Forslag, som hører til denne Kategori. Jeg tager derfor Endringsforslaget, der er stillet af mig i Forening med en anden æret Rigsdagsmand (N. Jensen) til Posten A. a. 3, tilbage; havde den Bemærkning, den ærede Ordfører nu mundtlig har fremsat, været at læse i Betænkningen, havde jeg slet ikke stillet dette Endringsforslag.

Formanden: Maa jeg spørge den ærede Forslagsstiller, om han ogsaa for sit Vedkommende tager Endringsforslaget tilbage?

N. Jensen: Jeg maa tillade mig at bemærke, at jeg for mit Vedkommende vilde have fundet det naturligere, at saadanne Bevillinger ikke vare opførte paa Finantsloven, forinden de vare vedtagne; men da den ærede Ordfører har udtalt sig, som fleet er, tager jeg ogsaa for mit Vedkommende Forslaget tilbage og ligeledes de andre . . .

Formanden: Ja, jeg vil dog ansee det rettest at vente dermed, indtil det vedkommende Affnit foreligger. Efterat Endringsforslaget til Posten A. a. 3. er taget tilbage af begge de ærede Forslagsstillere, skal jeg spørge, om Noget optager det, hvis ikke (Ophold) er det bortfaldet.

Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har fremdeles Ordet.

Winther: Det andet Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, angaaer Posten A. b. 1. Sædtillæg; det er blevet oplyst af den ærede Formand, at det navnlig er denne Afdeling af Posten, hvortil mit Endringsforslag sigter, som gaaer ud paa, at Posten skal ned sættes med 196 Rb., og at der tilføies Bemærkningen: „derunder Amtmanden for Fre-

deriksberg Amt 100 Rb.“ Ved at gennemgaae de Oplysninger, som findes i Anmærkningerne med Hensyn til Amtmændenes Gager, er jeg kommen til den Overbevisning, at Amtmanden for Frederiksberg Amt efter Loven af 1861 ikke kan tilkomme et Sædtillæg af 296 Rb., men kun af 100 Rb., da hans Lønning ved Hjælp af dette Sædtillæg vilde komme til at overstige 4000 Rb. Den Maade, hvorpaa jeg er kommen til dette Resultat, er følgende: Denne Embedsmands Lønning er efter hans Alder 3,600 Rb.; han har ved Siden deraf til Repræsentation 300 Rb., altsaa 3,900 Rb., altsaa kan der ikke tilkomme ham mere end 100 Rb. til, og at Regjeringen er gaaet frem paa den Maade, kan man see af Anmærkningerne Pag. 88, hvor Stiftamtmanden og Amtmanden over Viborg Amt netop ere i det samme Tilfælde; men det, der har gjort, at Regjeringen har opført Amtmanden over Frederiksberg Amt med et Sædtillæg af 296 Rb., antager jeg er grundet i, at denne Embedsmand har en Embedsjord, som Regjeringen antager at give en aarlig Indtægt af 400 Rb. Netto, og at Regjeringen derfor i Henhold til § 10 i Loven af 19de Febr. 1861 om Amtmændenes Lønning har fradraget en tilsvarende Sum i den faste Løn nemlig 400 Rb., og altsaa har kun opført 3,200 Rb.; men det forekommer mig, at det er urigtigt, idet den Omstændighed, at der substitueres en anden Betaling for en Deel af den faste Løn, navnlig naar det er fordeeltligere for vedkommende Embedsmand, saaledes som Tilfældet er her, ikke bør have den Indflydelse, at Lønnen derfor skulde ansees for mindre, end den i Virkeligheden er efter Embedsmændens Tjenesteaalder. Hvad angaaer det 3die Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, skal jeg bemærke, at de Huusleiegodtgjørelser, der ere blevne indrømmede de fleste af Amtmændene, forekomme mig at være for høie og at staae i Strid med det, der var tilfattet ved Loven af 1861 § 10, om Amtmændenes og flere Embedsmænds Lønninger. Enhver, der erindrer den Forhandling, der fandt Sted ved Vedtagelsen af den omtalte Lov, vil tillige erindre, at der ved Fastsættelsen af Tillægget for Bolig til Overpræsidenten blev vedtaget 500 Rb., og at der under denne Sags Behandling blev